

[Honoré.]

tør ikke anfægte forsvarsministerens kompetence, men det forekom bare mig, at der måtte være en hel del mandtimer for vores skibsværfter og deres medarbejdere på et sådant træskib.

Hvordan kan så en restaurering finansieres? Her mener jeg, at det i første række må påhvile staten at finde disse penge, da fregatten er statslig ejendom. Jeg vil gøre opmærksom på, at regeringen under forhandlinger med augustforligspartierne i februar – økonomiminister Per Hækkerup har bekræftet dette – aftalte at stille 2 mill. kr. til rådighed for beskæftigelsesarbejder i forbindelse med fregatten »Jylland«. Det er nok ikke det eneste, staten bør skyde ind i det, men det er da en god betydelse.

I anden række mener jeg, at værtskommunen, Ebeltoft kommune, også selv om fregatten ikke bliver kommunalt eje, må være interesseret i at yde et stort økonomisk bidrag hertil. For det tredje må det undersøges, om man ikke ad privat vej, f. eks. gennem landsindsamlinger, gennem en særlig mønt kunne skaffe store beløb.

Så er der spørgsmålet, om »Jylland« overhovedet står til at redde, om den er for medtaget af tidens tand og forsømmelse. Men når nationalmuseet, som kender til »Jylland«, foreslår doksetning, opfatter jeg det som udtryk for, at fregatten kan reddes.

Det sidste spørgsmål, man kan stille sig, er, om fregatten overhovedet er værd at redde, og dér har jeg været glad ved at høre, at så mange ordførere synes, at den er værd at redde. »Jylland« er det sidste store monument over tusind års dansk skibsbygningskunst, og den kan sammenlignes med »Wasa« i Stockholm og Nelsons flagskib »Victory« i Portsmouth. Fregatten deltog i slaget ved Helgoland i 1864 og er et af Danmarks mest besøgte museer, så vidt jeg har forstået.

Idet jeg takker for den meget positive modtagelse og tilsagnet om en grundig udvalgsbehandling, vil jeg til sidst læse en oplysning om fregatten »Jylland«, som skulle være aftrykt på en Irma-idépose. Denne tekst om »Jylland« er affattet af museumsinspektør Ole Crumlin-Pedersen fra nationalmuseets skibshistoriske laboratorium, og den lyder således:

»Med fregatten »Jylland« har vor generation arvet en uafviselig bevaringsopgave: at sikre dette verdens største eksisterende træskib for

eftertiden. »Jylland« er vidnesbyrd om den danske skibsbygningstradition omkring 1860, da Holmens stab præsterede en indsats, som næppe før eller siden er overgået. Selv om skibet i dag ligger delvis som en ruin, er alle væsentlige elementer i skroget bevaret, og hvis »Jylland« placeres i en dok med ordentlig understøtning og afdækning, vil nedbrydningen kunne standses og de hidtidige deformationer kunne elimineres. Med det udgangspunkt vil man senere kunne restaurere skibet helt eller delvis.«

Mette Madsen (V):

Ministeren henviste i sin tale i dag til debatten af 23. marts i år i spørgetiden her i tinget. Ved samme lejlighed stillede jeg ministeren nogle spørgsmål, men fik desværre ikke noget klart svar på de to af dem. Jeg spurgte bl. a., om man i de aftaler, der fremgår af aktstykket, har fulgt nationalmuseet med hensyn til de aftaler, der var indgået mellem forsvarsministeriet og nationalmuseet, eller om der var sket en ændring af disse aftaler, fra de blev indgået, og indtil aktstykket forelå. Det svarede ministeren ikke på, men da ministeren også i sin tale i dag henviste til nationalmuseets brev af 11. marts 1977 til kulturministeriet, vil jeg også tillade mig at henvise til dette brev, hvor nationalmuseet jo siger meget klart, at aktstykket på afgørende punkter afviger fra, hvad der er fremført som grundlæggende i nationalmuseets skrivelse af 19. oktober 1976 og ved de møder i forsvarsministeriet, hvor nationalmuseet har været repræsenteret. Jeg spurgte videre, hvorfor ministeren ikke havde ønsket at høre statens museumsnavn. Efter den nye museumslov, der trådte i kraft den 1. oktober 1976, fik vi jo netop denne nye institution, statens museumsnavn, for at koordinere de antikvariske interesser her i landet. Jeg ved, at der var rettet en forespørgsel fra statens museumsnavn til forsvarsministeren, men at den blev afvist. Dette spørgsmål stillede jeg, men svaret på det blæser altså også stadig i vinden.

Der er i det hele taget mange uafklarede spørgsmål omkring fregatten »Jylland«. Hr. Lasse Budtz sagde, at det ikke var oplyst præcist, hvor meget det ville koste at redde fregatten. Der er jo også de sidste dage i pressen dukket det spørgsmål op, at en privat skibsreder kunne tænke sig at overtage skibet en årrække. Jeg synes, det må være ting, vi kan finde ud af i kulturudvalget, som det nu, har